

[Aksel Larsen.]

Sympati for Finland i Anledning af, at det deltog i Hitlers Korstog mod Sovjetunionen. Men det var dengang. Nu skulde jeg tro, at visse Folk var blevet klogere. Der forhandles eller skal forhandles om en Pagt i Moskva, og det lader man, som om man er opskræmt over. Men den højtærede Udenrigsminister glemte at være diplomatisk korrekt. Ministeren glemte samtidig at udtale sin Sympati for de arme, stakkels, smaa Benelux-Lande, der netop har maattet indgaa paa en Pagt med England og Frankrig. Hvorfor skal det være mere vederstyggeligt at indgaa paa en Pagt med den ene Stormagt end med den anden?

Den højtærede Udenrigsminister og hans Medløbere her i Tinget taler patetisk om den vestlige Kultur, som vi føler os saa forbundet med, og i sin Radiotale har Udenrigsministeren defineret den vestlige Kultur som en engelsk og en fransk Kultur. Ministeren har med Forsigtighed undgaaet at tale om den amerikanske Kultur; og det kan jeg godt forstaa. Og Ministeren har med stor diplomatisk Diskretion undgaaet at tale om Paavirkningen af den tyske Kultur. Den hører ellers ogsaa med til den vesteuropæiske Kultur; saadan har jeg i hvert Fald hidtil forstaaet det. — Naar man er saa ivrig for at tale om den vestlige Kultur, synes jeg, at man ogsaa skulde tænke lidt paa Gaskamre og Negerlynchninger, og hvad dertil hører; for det hører med til den vestlige Kultur.

Jeg skal lade være med at forsøge i øvrigt at dele Kulturen op i en vestlig og en østlig Kultur, for saa vidt som Kulturen turde være international, og intet Land kan sige sig fri for at være under kulturel Paavirkning af andre Lande. Men naar man paa den Maade taler om vestlig Kultur, er det ogsaa, fordi man i Virkeligheden mener noget andet, som man blot ikke har Mod til at sige. Man vil dermed udtrykke, at man hellere end gerne vil ind i en økonomisk, politisk og militær Vestblok.

Jeg ved, at man dementerer, at man skulde have saadanne Ønsker, og det er ogsaa blevet dementeret af den højtærede Udenrigsminister her, samtidig med at han beklager sig meget over „Land og Folk“s Oplysninger om, at der eksisterer en hemmelig Forstaaelse mellem de skandinaviske Lande paa den ene Side og England og Amerika paa den anden Side om, hvorledes Militærvæsenet skal ordnes. Nu er det blot saa beklageligt, at dels er der en hel Række Udtalelser, der kun kan forstaaes saadan, at de ledende Politikere i dette Ords almindelige borgerlige Forstand, bl. a. i

Danmark, ønsker at komme ind i en Vestblok. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Tale her i Dag var jo ikke til at misforstaa. Og det er ogsaa saadan, at visse Kendsgerninger vedrørende den Maade, hvorpaa Danmarks Oprustning hidtil er bedrevet, viser, at vort Militærvæsen teknisk er blevet tilpasset det anglo-amerikanske.

Man er saa vred over, hvad der har staaet i „Land og Folk“, og man skælder os ud for det værste. Dertil vil jeg have Lov til at sige, at det er vi vant til. Vi blev ogsaa karakteriseret som landsskadelige og udanske, og jeg ved ikke hvad, da vi før Krigen skrev om Forholdene i Hitler-Tyskland. Man udøste Vredens Skaaler over os, da vi i „Arbejderbladet“, jeg tror, det var allerede i 1937, afslørede Enkeltheder vedrørende Ritmester Schaeffer, Pflugk-Harttungs og andre tyske Spioners Virksomhed her i Danmark og opfordrede Regeringen til at arrestere disse Slyngler. Nu er de for Retten og nu bliver de dømt. Nu er der ingen, der kommer og beder Kommunisterne undskylde, at man ikke dengang tog Hensyn til disse Advarsler, nej, nu begynder man at skælde os ud for de Afsløringer, vi bringer nu, til Trods for at den Dag kommer, da Historiens aabenlyse Kendsgerning vil give os Ret.

Men i øvrigt kan man jo blot se paa, hvad der er sagt, dels af danske Ministre, dels af danske fremtrædende Politikere om Spørgsmaalet Vestblok eller ikke Vestblok. Bevares, den højtærede Statsminister har adskillige Gange formelt korrekt erklæret, at vi vilde ikke være med i nogen Blok. Men efter at han og hans svenske Partifælle Undén var blevet korrekset i den engelske Regeringspresse, modificerede de begge deres Afvisning af Tanken om en Vestblok eller en Bevin-Plan ganske betydeligt og sagde, at de vilde saamænd ikke afvise en Bevin-Plan, hvis den kunde forstaaes som en Udbygning af Marshall-Planen. Hvad Marshall-Planen er, og hvad den skal bruges til, har jeg vist allerede talt tilstrækkeligt om.

Vi kan saa se paa, hvad andre ledende Politikere siger. Vi har i Dag hørt det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Jeg haaber ikke, at der er nogen, der har misforstaaet hans Tale og vil paastaa, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ikke ønsker Danmark ind i nogen Vestblok. Det ærede Medlem gentog i forstærket Form, hvad han tidligere har sagt kortfattet paa et Møde i Aalborg den 3. Februar.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft